

Homilie

Erik, jij hebt je roeping tot het priesterschap ontdekt in 2012 tijdens één van de grote Lourdesbedevaarten van het Aartsbisdom Utrecht. Maar voor jou geldt hetzelfde als voor de profeet Jeremia. Al voor je werd geboren, ja zelfs voor je überhaupt bestond, had God het in gedachten om jou tot het priesterschap te roepen. Op voorspraak van Maria ben je je in Lourdes van deze roeping bewust geworden.

De eerste lezing van deze wijdingsmis is genomen uit de profetie van Jeremia. Jeremia is actief als profeet in de decennia die voorafgaan aan de Babylonische ballingschap van het volk Israël, die begint in het jaar 587 voor Christus. Jeremia is van nature een schuchtere en verlegen man. Nu wordt hij ook nog eens op jonge leeftijd door God geroepen om een moeilijke boodschap te brengen aan het volk van Israël. Daarom probeert hij God van het idee af te brengen om hem tot profeet te roepen, door Hem te wijzen op zijn jeugdige leeftijd, maar zijn poging is tevergeefs.

Het volk Israël moet zijn afgoden afzweren, weer trouw worden aan de Heer en zich houden aan Zijn geboden. Maar Jeremia vindt geen gehoor bij zijn volk. Integendeel, hij wordt zelfs mishandeld en gevangengezet. Maar uiteindelijk is het resultaat dat het volk voor het grootste gedeelte vanuit Israël wordt verbannen naar Babylon, omdat het niet naar Jeremia heeft geluisterd.

Erik, je hebt al een rechtenstudie achter de rug in Leiden en een paar jaar gewerkt voor de gemeente Enschede. Daarna volgde de priesteropleiding. Je bent daardoor al een eindje in de dertig en kunt dus moeilijk tegen God zeggen:

“Ach, Heer, mijn God, ik kan niet spreken; ik ben veel te jong.”

Met die smoes kun jij bij God niet meer aan komen zetten. Overigens heb je aan een smoes ook geen enkele behoefte, omdat je met volle overtuiging en met de volle overgave van je wil ja hebt gezegd op je roeping tot het priesterschap.

Toch zullen de aarzelingen van de profeet Jeremia je niet onbekend voorkomen. Als priester het geloof in Jezus Christus verkondigen in de door Hem gestichte Kerk in de huidige seculiere en vaak ook Kerkvijandige cultuur is geen geringe opdracht. Je bent je er uiteraard van bewust dat je als priester te maken zult krijgen met veel tegenspraak en onbegrip voor het Evangelie.

Maar je bent je er ook zeer van bewust dat het priesterschap neerkomt op een totale zelfgave. Een totale zelfgave die een weerspiegeling is van de totale zelfgave van Jezus aan het kruis en in Zijn verrijzenis met als doel ons te verlossen van het kwaad en de eeuwige dood. Tot een totale zelfgave kan niemand worden gedwongen. Een totale zelfgave geschiedt uit liefde. Dat zegt Jezus ook:

“Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.”

Iemand kan zijn leven geven, door te sterven als martelaar uit liefde tot Christus of door anderen te verdedigen, maar kan het leven ook geven door een leven te leiden in dienstbaarheid aan God en zijn medemensen.

Valt dat wel op te brengen? Ja, dat kan, als je blijft in de genade die je met het sacrament van het priesterschap van Christus ontvangt. Je bent door de wijding zo nauw aan Christus verbonden dat je Hem in persoon gaat vertegenwoordigen, speciaal in het opdragen van de Heilige Mis en het sacrament van boete en verzoening, als je mensen de absolutie geeft. Deze intense verbondenheid met Christus, waardoor je in je zijn verandert, schept verplichtingen: *noblesse oblige*, adel verplicht. Wie Christus in persoon vertegenwoordigt, moet ook zijn vriendschapsrelatie met Hem continu onderhouden en verdiepen. Daarin vind je ook de kracht om je hele leven je medemensen te dienen door Jezus in persoon onder hen present te stellen.

In die genade blijf je door met Hem een vertrouwelijke en vriendschappelijke relatie te onderhouden, zoals je die tijdens de priesteropleiding verder hebt ontwikkeld en verdiept. Toen in de jaren '60 van de vorige eeuw de secularisatie toesloeg, konden veel priesters het niet meer opbrengen om Christus en Zijn Evangelie te blijven verkondigen. Talloze priesters traden daarom uit. Huishoudsters op de pastorie voorzagen dat vaak het eerst. Ze merkten dan dat het brevier altijd onaangetast op dezelfde plek lag en met stof was bedekt. Kortom, het werd niet meer gebeden.

Nadat ik dit ooit eens in een preek had verteld, zei een priester me na afloop – ik zal zijn naam maar niet noemen – dat bij hem thuis het brevier ook altijd op dezelfde plaats ongebruikt bleef liggen. Ik dacht nog: ‘Wat zullen we nou krijgen?’ Hij haastte zich echter te zeggen dat hij niet van plan was om uit te treden en altijd trouw zijn brevier bad, maar dan met zijn mobieltje. Vandaar die laag stof op zijn brevier. Tja, tegenwoordig is werkelijk alles digitaal beschikbaar, zelfs het brevier. Maar dat was in de jaren '60 nog niet mogelijk. Deze mogelijkheid was toen zelfs volstrekt niet te voorzien.

Jezus nodigt ons ook uit om met Hem een levendige vriendschapsrelatie te onderhouden. Zo zegt Hij ook dat Hij de apostelen, de eerste priesters, geen dienaars noemt, maar vrienden. Hij spreekt daarom vrijuit met hen en zij doen dat ook met Hem, zoals vrienden dat met elkaar doen.

Erik, ook jij kunt alle moeilijkheden overwinnen die je tegenkomt, als je heel je leven geeft voor Christus en Zijn Kerk, wanneer je met Jezus een levendige vriendschapsrelatie onderhoudt. Dat doe je door de dagelijkse Eucharistievering en je dagelijkse gebedsleven: het brevier, de meditatie en het innerlijke tweegesprek met Jezus als van vriend tot vriend.

Erik, met de priesterwijding ga je met de Heer op tocht en zul je vruchten voortbrengen die blijvend zijn, voor jezelf en voor anderen die je als priester tot Christus zult brengen en via Hem tot de verrijzenis en het eeuwige leven in Gods Vaderhuis, de hemel. Wij bidden dat je in Gods liefde en genade blijft, dat je als priester een steeds intensere vriendschapsrelatie met Christus mag ontwikkelen en ook vele anderen tot een vertrouwelijke vriendschapsrelatie met Hem mag brengen. Want die vriendschapsrelatie is het mooiste en tevens het meest noodzakelijke in ons leven. En dat is het wat Christus ons door Zijn Kerk en vooral Zijn priesters geeft. Amen.